

Len jeden bozk

Názov: Len jeden bozk

Autor textu a banneru: Tesska

Pairing: Harry a Draco

Žáner: romantika

Varovanie: slash, sex, vulgarizmy

Popis: Stačí jeden bozk na to, aby šlo staré nepriateľstvo a rivalita stranou?

1. kapitola

Nad hlavou sa im kopili búrkové mraky, ale sivastú oblohu neposievali rozvetvené blesky, ani nedunela hromami. Tie blesky lietali medzi nimi dvomi a to už pár minút.

„Posral si to!“ zahučal naňho Harry, pridajúc do kroku. „Ale ty v sebe nemáš ani štipku cti, aby si si to priznal! Typický Malfoy!“ Tmavovlasý čarodejník mal toho všetkého už po krk. Neraz si kládol v duchu otázku, ako bolo možné, že Malfoy vôbec v aurorskom kurze uspel?! Bol si viac ako istý, že ten snobský aristokrat niekoho podplatil alebo očaroval, len aby tými náročnými prijímačkami prešiel. Iste, možno bol v teórii dobrý, ale prax... to rozhodne nie. Vždy a všetko chcel robiť po svojom, málokedy dbal na názor iného. Dalo by sa povedať, že nebol tímovým hráčom. Ale jeho vedúci to zjavne nevidel. A čo už potom ostatní odborníci vo fachu? Mali na očiach šedý zákal alebo vlčiu tmu, keď nevideli, aký je na tento post ten blondiak nemožný?

Draco mu kráčal v päťách, iba o dva kroky za ním a prebodával mu meravo vystretý chrbát pohľadom. „Nemám sa ti náhodou pokloniť, pán dokonalý?!“ vyslovil uštipačne, tvár mu horela hnevom. „Pretože ty všetko zvládneš a ja poseriem? Čo?!“

Harry naňho fľochoľ ponad plece a vyprskol: „Úplne by stačilo, keby si robil svoju prácu!“ Kráčali lesnou cestičkou, ktorá sa otvárala do veľkej lúky, kde im nepokosená, divo rastúca tráva siahala vyššie pásu. Košaté koruny vysokých stromov tu v lese teraz prepúšťali menej svetla ako za slnečného dňa a búrkové mraky zbiehajúce sa na oblohe tomu tiež nepridávali, takže v lese panovalo pochmúrne prítmie.

„Prepáč, že som si musel odskočiť! Neuvedomil som si, že ty máš svoje telesné ústrojenstvo s náležitými potrebami za každých okolností pod kontrolou!“

Harry zaťal zuby, pery stiahol do tenkej linky. Jeho hnev sa stupňoval s každým ďalším ráznym krokom. Mal dojem, že nekráča, ale dupoce z lesa, pripomínajúc rozzúreného trolla. Pomyslel si, že mať tak kyjak, zaženie sa jedinom možnom terči.

Iste, že soptil. Mal na to právo. Už počul, ako ich vedúci karhá a vraví im, aký je s nimi nespokojný. Opäť! Poslal ich iba preveriť výskyt jedného zázračného zvera, ktorého vraj zazreli muklovia v blízkosti vrchu Leith, južne od Londýna, čo bolo pomerne blízko. Jednalo sa o draka, Antipoda Opáloovookého. Tento druh zázračného zvera síce pochádza z Nového Zélandu, ale v dnešných časoch sa vyskytuje už len v Austrálii. Isteže bol úrad znepokojený a potreboval situáciu čo najskôr preveriť. Za posledné dva dni totiž zmizlo farmárom v tomto okolí pár oviec, čo samozrejme ich domnienky iba podporilo.

Draco si uvedomoval, že spravil chybu. Vedel, že tento typ draka ako jediný obľubuje údolia miesto hľadania si úkrytov vysoko v skalách a jaskyniach, a on si mal dávať väčší pozor. Kto by bol tužil, že toho prerasteného špináča vyruší z odpoľudňajšieho spánku, keď si pôjde odskočiť do neďalekého krovia? Pravda, nebyť Pottera, bol by obhorel na uhoľ. Teraz mal oškvarené iba topánky a spodný lem habitu. Musel však uznať, že nikdy v živote nevidel šľahať taký ostrošarlátový plameň z tlamy tohto zvera. Bolo to trochu desivé. Horšie bolo už len to, že drak odletel a keďže so sebou nemali metly, poľahky sa im stratil z dohľadu za pár sekúnd.

„Napíšem správu, ale vedúcemu ju odnesieš ty,“ precedil Harry pomedzi zuby.

„Nie! Vyhod' si to z hlavy! Nepodarí sa ti na mňa znova zvaliť vinu, Potter! Možno som pochybil, ale ani ty nie si úplne bez viny, tak sa tak láskavo netvár! Ja sa na rozdiel od teba nenechám očierňovať!“

Harry na kraji lesa zastal a prudko sa k nemu otočil. Chytil ho za predok habitu a sotil ho od seba. Lenže Draco sa nedal. Pridržal sa jeho rúk, a keď stratil rovnováhu, stiahol Harryho so sebou. Skončili na zemi v mäteži nôh a rúk a ruvali sa ako nespratní chlapci.

„Ty si sa zrejme... scvokol!“ vyprskol Draco, červený v tvári, snažiac sa od seba Pottera odtlačiť, rovnako ako blokovať jeho údery. Nebol na ruvačky a nikdy im ani neholdoval. Ak už, dával prednosť súboju s prútkom. Lenže Potter mal dnes náladu viac ako pod psa a zjavne mu to všetko prerástlo cez hlavu.

„Mám... po krk... takých idiotov, ktorí si myslia... že požrali všetkú múdrosť sveta!“ škripal zubami Harry a zasadil mu poriadny štuchanec do boka.

Draco sa nedal. „Priznaj sa, Potter! Neseriem ťa ja... ale ten sprostý článok v novinách, všakže?!“ Draco inštinktívne prižmúril oči, keď sa k jeho tvári neomylnne zahnila ruka zaťatá v päšť. Spomenul, čo namal. Ani sa nedivil, že z neho chcel teraz Potter vytriasť dušu, hoc holými rukami. Zatajil dych a čakal omračujúci úder, ktorý... neprišiel.

Harry na ňom sedel obkročmo, dychčal ako po míľovom behu a díval sa do jeho ufúľanej tváre. Napokon zložil ruku. Uvedomil si, že ho nemôže udrieť. Nie, že by nedokázal poškvrniť nejakou tou zaslúženou modrinou tú anjelsky krásnu tvár, hoci Draco bol viac čertom ako anjelom, ale jednoducho... by to nebolo fér. Bola pravda, že sa v ňom zmiešané pocity hromadili už strašne dlhú dobu a teraz zrejme nastala vhodná chvíľa, aby si tie pocity parádne vyventilloval a Draco zafungoval ako účinná rozbuška. Harry zo seba ozaj potreboval uvoľniť nahromadené pocity, ale toto asi nebol akurát ten najvhodnejším spôsobom a ani miesto. A už vôbec nie objekt. Túžil chytiť pod krk iného plavovlasého kreténa a zmaľovať mu ten ciferník tak, že by sa z toho tak skoro nespamätal.

Draco ten moment jeho váhania využil vo svoj prospech a prevalil Harryho pod seba. Škodoradostne sa usmial, ale jeho malé víťazstvo trvalo len dovtedy, kým nepozrel do jeho strápenej tváre. Inak sa ten nešťastný Harryho výraz nazvať ani nedal.

Bolo to čudné, ale prisahal by, že to, čo ho bodlo niekde pri srdci bol osteň viny a zlosti. Jedu, voči istému bastardovi, ktorý na verejnosti celkom bez hanby prepieral špinavú bielizeň z intímneho polročného spolunažívania s Potterom. Keby sa to prihodilo jemu, zavesil by toho prašivého červa za gule do prievanu!

Odrazu... sám nevediac prečo, sklonil sa k nemu, svojimi suchými perami sa obtrel o jeho pootvorené ústa a potom sa bleskovo odtiahol.

Na zelenookého muža rozvaleného v tráve a prachu lesnej cesty pod ním to zapôsobilo rovnako ako úder blesku. So zatajeným dychom sa díval ako Harry okamžite otvoril oči, ale ostal pod ním i naďalej nehybne ležať. Iba skúmavo a zmätene sledoval jeho tvár, neschopný slova rovnako ako on.

Dracovo srdce bilo ako na poplach. Vedel, že ak teraz otvorí ústa, čaro tej podivnej chvíle sa v okamihu rozplynie a on stratí vhodnú príležitosť na to, aby...

... a tak nepremýšľal, sklonil sa k nemu znova a čuduj sa svete, Harry mu tentoraz vyšiel v ústrety, keď sa pod ním s tichým zavrčaním nadvihol na laktoch. S Dracom sa zatočil celý svet. Len čo ich ústa splynuli v tom najdivokejšom bozku, aký si len vedel predstaviť, jeho pokožka sa posiala zimomriavkami. Okamžite sa vzrušil a s údivom a zvráteným potešením zistil, že to, čo sa stalo, nezapôsobilo len naňho. Proti jeho podbrušku sa tisla rovnaká tvrdosť ukrytá pod zapínaním Harryho nohavíc. Ostatné sa zomlelo prirýchlo. Potter z jeho pliec stiahol habit a rukami mu šikovne z nohavíc vykasal košeľu. Prstami sa dostal pod jej kraj, len aby zacítil hebkosť rozhorúčenej pokožky blondiakovho chrbta a mohol brázdiť pružné svaly hrajúce pod ňou, kým Dracove ústa pracovali na šialene pulzujúcej tepne na jeho krku a prsty rýchlo rozopínali Harryho nohavice.

Harry prerývane zastonal, keď na svojom penise ucítil Dracove prsty. Hoci ho trochu nešetrne uvoľnil z tých vrstiev látky, prinieslo mu to obrovskú úľavu. Podbruško sa mu zachvelo, keď mu úd, tvrdý ako skala ovanul chladný vánok sľubujúci blížiaci sa dážď. Blondiak mu svojím ukazovákom po tmavom žaludi rozotrel kvapku vášne, ktorá z neho vytryskla, až sa krásne leskol a párkrát ho pohladil po celej dĺžke. Potom ho znova náruživivo pobozkal, až si Harry ani nestačil uvedomiť, kedy mu stiahol nohavice až k členkom. Ale nezobliekol ho úplne. Uvoľnil mu len jednu nohu, aby sa mohol vtlačiť medzi jeho stehná, pričom sa ten kus zhúžvanej látky ostal držať na členku Harryho druhej nohy.

Draco sa od vzrušenia celý triasol. Očami hypnotizoval pružné, poddajné telo pod sebou a lačným opálovým pohľadom hltal každý odhalený centimeter tej opálenej pokožky. Pohľadom skĺzol medzi oblé polky pevného zadku, keď uchopil Harryho za nohy a nadvihol ich do vzduchu, aby si tak uľahčil prístup. Nemohol viac čakať. Chcel byť v ňom. Potreboval vedieť, aké to je... keď sa v ňom bude kízať. Zasúvať sa dnu a von... Naslinil si ruku a zvlhčil si túžbou navretý, bolestne pulzujúci penis. Mal dojem, že mu horia gule. Taký bol nadržaný a tak dlho nikoho nemal... Toto bolo ako sen. Potter váľajúci sa v tráve pod ním, s rozťahnutými nohami, čakajúci na to, kedy ho pretiahne.

Harry ho pozoroval spopod prižmúrených, chvejúcich sa viečok. Vždy to vedel. Nie to, že je gay, ale... vedel to, že bude taký dokonalý. Mohol by byť vari Malfoy iný? Dracov penis bol síce o trošku menší ako jeho, ale bol hrubý, s krásnou svetloružovou hlavičkou a hodvábnou pokožkou, s navretými semenníkmi, ktoré sa teraz držali tesne pod koreňom jeho stoporeného penisu pripravené vycediť zo seba vo vhodnej príležitosti aj tú poslednú šťavnatú kvapku horúcej vášne. Keď ho ucítil na vstupe do svojho tela, křčovito zaťal prsty do mäkkých trsov trávy. Aj keď doňho Malfoy vnikal opatrne, pocítil nepríjemnú, takmer bodavú bolesť. Na moment mal dojem, akoby sa doňho zasúvala miesto penisu oceľová tyč, ktorá mu každú chvíľu mala roztrhať útroby. Po chvíľke sa však vytratila a bolesť úplne prehlušilo jeho stupňujúce sa vzrušenie, pretože Draco presne vedel, čo robí.

Rytmicky doňho vnikal, každým pohybom zavadiac o jeho prostatu a pritom dbal Malfoy na to, aby sa Harryho penisu uväznenému medzi ich plochými bruchami dostávalo dostatočného trenia, čo do Harryho tela vysielalo nové a nové vlny vzrušenia. Krv sa mu zmenila v žeravú lávu. Už nezatínal zuby. Miesto toho si obľízol jazykom suché pery a sústredil sa na tú krásu spojenia ich tiel. Ich stony sa zliali do jednej ohlušujúcej kakofónie, ktorá prehlušila i spev vtákov. Z neďalekého kríka uletel vyľakaný párik piniek. I ďateľ prestal vyfukávať do neďalekého stromu svoju morzeovku. Neexistovali tiché hromy, ktoré začali dunieť nad ich hlavami, ani blesky, ktoré v pravidelných intervaloch križovali oblohu. Nevnímali ani jemné mrholenie, keď sa z oblohy spustil dážďik. To všetko bolo v tej chvíli absolútne nepodstatné...

Orgazmus ich zasiahol prekvapivo v rovnakej chvíli. Kým im Harryho semeno polepilo bruchá a košele, Draco sa spravil ponorený hlboko v ňom s hrdelným výkrikom, křčovito mu zvierajúc štíhle boky. Po tom heroickom výkone, kedy mu sex trval možno o niečo dlhšie ako päť minút sa naňho zvalil. Obaja hlasno oddychovali a kým Harryho oči boli privreté.

Draco sa z neho po chvíli stiahol, neprestával ho sledovať a roztrasenými rukami si naprával pokrivané šatstvo. Zapol si zips na nohaviciach, len čo bezpečne ukryl svoj ochabnutý penis za látkou čiernych boxeriek a tmavomodrých riflí. Úkosom sa díval, ako sa jeho zelenooký kolega oblieka. Trvalo mu to o niečo dlhšie, jeho pohyby boli akési ťarbavé a pomalé. Za celý ten čas medzi nimi nepadlo ani slovo. Stále nevníмали to jemné mrhlenie, ktoré pozvoľna naberalo na sile.

Keď sa Harry zdvihol zo zeme, ani len naňho nepozrel. „Správu napíšem ja a tiež... ju pôjdem odovzdať.“

To bolo všetko, čo povedal prv, než sa odtiaľ odmiestnil a nechal ho tam stáť samého ako kôl v plote.

Draco stihol iba otvoriť ústa a znova ich zavrieť naprázdno. Zamračil sa a tiež sa odmiestnil.

2. kapitola

Veľká miestnosť, v ktorej sedel bola prepchatá kadejakými taľafatkami, podobne ako kedysi Dumbledorova riaditeľňa. Tu to však bolo vo väčšom formáte. Od prístrojov takých citlivých, i keď nie práve najdokonalejších ako bol Špiónoskop až po celkom obyčajný Nezabudal. Na drevených poličkách rámajúcich dva zo štyroch stien toho bolo ozaj požehnane. Zdalo sa, že ich vedúci je do týchto vecí rovnaký fanatik, asi ako pán Weasley do zbierania kadejakých muklovských harabúrd. Napriek tomu, že v kozube horel len mierny ohník, mal dojem, že sa varí vo vlastnej šťave. Nemohol však zabrániť tomu, aby sa pod prísny pohľadom Warena Sinclaira necítil inak.

I teraz naňho vrhal skúmané pohľady ponad vrchný okraj správy, ktorú sa rozhodol preštudovať za Harryho prítomnosti.

„Je vám jasné, že ste ten prípad spackali, však?“ opýtal sa pokojným hlasom. Bol to jeden z tých autoritatívnych tónov, ktoré sa dokázali presadiť práve vďaka svojmu mrazivému pokoju. Toho muža nikdy nepočul zvýšiť hlas. Ani jediný, jedinký raz. Podlhovastá tvár s prísnymi črtami a husto rastúcimi tmavými obrvami, pod ktorými sa skrývali priesačné azúrové oči mu často dávala pocit, že tie očiská doňho vidia lepšie ako to bláznivé oko Divookého Moodyho.

Namáhavo preglgol. Cítil, ako sa mu potia dlane. Nad písaním tej správy presedel takmer pol druhá hodiny. Snažil sa pozliepať vety do zmysluplného celku, ktorý by nevrhol na ich hlavy hanbu a hlavne, aby nevyzerali ako babráci. Lenže pod týmto pohľadom sa mal sto chutí prikrčiť, pretože ho všetky tie pocity, ktoré nechcel prežívať a cítiť, prepadli.

„Iste, ale...“

Vedúci ho zastavil strohým kývnutím ruky. „Popravde, čakal som, že to celé pripíšete za vinu pánovi Malfoyovi ako to robia všetci ostatní, ale prekvapili ste ma, pán Potter. Teraz k prípadu...“

„Rád by som to zlyhanie napravil, pane,“ vychrlil zo seba Harry rýchlo, aby mohol nejako odčiniť, čo spackali.

Vedúci zaplesol správu a oprel sa o operadlo stoličky. „Vyzerá to, že máte šťastie. Dostali sme hlásenie, že sa ten drak vrátil do toho údolia, pán Potter. A ja vám dám šancu napraviť to, hneď na zajtrajšej smene. Nemá zmysel, aby sme sa do toho púšťali už dnes v noci. Mohlo by to byť priveľmi nebezpečné.“

Harry spokojne prikývol a kútiky úst sa mu zdvihli do mierneho úsmevu, ozaj potešený, že dostane druhú šancu. „Rozumiem pane. Nesklamem vás,“ riekol s dávkou sebaistoty. „Koho mi pridelite ako partnera?“

Waren Sinclair sa naňho skúmavo pozrel a poklopkal zamyslene prstami po spise, ktorý od neho dnes večer dostal. Vedel, že Potter je jeden z najvýkonnejších a najlepších aurorov, akých tu mal. Starý McCarty bol skúsený, ale trápila ho lámka. Bradatý Joseph len o niečo mladší od svojho parťáka stratil pri vlašnej akcii ľavé ucho. Trevor Bently bol zas skvelo zohratý so Zavinom Blythom a Gwen Moonová sa výborne dopĺňala s Rodym Crawom. A takto by mohol pokračovať cez iné dvojice... až by došiel na koniec. Nech priradil Pottera ku komukoľvek, vedel sa rýchlo prispôbiť, akceptoval rady starších i ich skúsenosti, ale keď to isté spravil s Malfoyom... No, ten mladý muž, napriek tomu, že bol v písomných testoch vynikajúci, napriek tomu, že skvele uspel i v talentových a charakterových skúškach, pričom sa tomu Waren občas sám čudoval... Jednoducho, Malfoy bol v jeho tíme tým povestným kameňom úrazu. S nikým sa nedokázal zosúladiť.

Občas ho napadlo, keď tak čítal tie správy, či je Malfoy ozaj v praxi taký neschopný, alebo proti nemu ostatní niečo majú. Iste, stále mal na ľavom predlaktí ruky smrťožrútske tetovanie, ale... on nikdy nesúdil ľudí podľa vzhľadu a minulosti. Keď tak úžasne zvládol testy a prejavil enormnú snahu dostať sa medzi študentov kurzu, minister sa rozhodol zariskovať. Lenže zatiaľ stále nevedel, na čom sú. Kurzom prešiel spolu s Potterom s červeným diplomom. Akoby sa jeden pred druhým predbiehali, aby ich výkony boli čo najlepšie. Akoby ich hnala dopredu vzájomná súťaživosť... Ani to nemuselo byť práve na škodu.

„Musím si to ešte premyslieť,“ riekol napokon, vedomý si toho, že sa práve vyhýba priamej odpovedi, na ktorú už mal jednoznačnú odpoveď. „Dozviete sa to zajtra. Rozpis bude visieť na stene, ako vždy v novom mesiaci.“

Harry prikývol a poďakoval. Hneď na to kanceláriu opustil, rád, že to dopadlo lepšie ako čakal. V duchu už hútal, koho mu asi na tú smenu priradí. Waricková by nebola zlá. V zázračných zveroch má rovnako čudnú záľubu ako Hagrid. Ale ani Holstein by nebol na zahodenie. S ním sa dá skvele pokecať a vždy má v rukáve toľko šialených príbehov, z ktorých sa dobre nasmeje. A potom si povzdychol... Len nech to nie je Malfoy...

Noc, ktorú strávil vo svojej posteli sa vôbec nedala nazvať pokojnou. Najprv nemohol zaspáť, potom ho trápili nočné mory a vidiny štíhleho bieleho tela, ktoré splýva s jeho vlastným za hlasných stonov v lesnom poraste. Keď sa ráno konečne zobudil, mal vytreštené oči, stoporený penis spravil z jeho modrej prikrývky malý stan a nahá hrud' sa mu perlila kvapôčkami potu. S tichým povzdychom sa spustil do perín a pozrel na hodinku stojacu na nočnom stolíku. Osem preč. Jedno šťastie, že mal

poobedku. Pohľadom zavadil o nadvihnutú prikrývku a uvedomil si, že včera nepoužil žiaden hojivý krém na svoj mierne podráždený análny otvor. Necítil však ani bolesť, ani pálenie, čo muselo znamenať, že je všetko v poriadku. Povzdychol si a zašiel rukou pod prikrývku, aby sa rýchlo zbavil svojho problému.

Až keď lepkavá šťava potriesnila jeho prsty i podbruško, uvedomil si, že opäť myslel na Malfoya. Z hrdla sa mu vydral tichý ston sprevádzaný nepeknu nadávkou. Zamrmlal čistiace kúzlo a radšej odkráčal do kúpeľne, pretože evidentne potreboval studenú sprchu. Od kedy máva erotické sny o Malfoyovi? Musel prísť o rozum!

Vykonanie rannej hygieny mu zabralo iba pár minút. Dokonca sa dnes oholil bez toho, aby sa porezal. Zašiel do pekárne madam Cookovej po čerstvé žemle a ešte teplé si ich natrel voňavým maslom a džemom. Spravil si k tomu kávu a sadol si za stôl, aby si pri jedle prečítal nové vydanie Denného proroka. Pohľadom pritom zavadil o to včerajšie. Schytil ich a spravil s nimi to, čo nestihol včera. Noviny skončili v ohnivých jazykoch pokojne horiaceho plameňa, ktorý sa hneď na to zväčšil, akoby to chutné sústo, ktoré práve dostal, chcel čo najskôr stroviť.

Harry si opäť sadol za stôl a vrhol sa na raňajky. Po chvíli čítanie vzdal, pretože sa mu myšlienky zakaždým rozutekali a on sa nedokázal sústrediť. O sebe tam nenašiel ani zmienku, takže dnes asi nestálo to vydanie za nič.

Spencer, prebehlo mu myslou ako výstrel z nabitej zbrane, ktorý ho bolestne zasiahol do miesta v hrudi, kde mu usilovne pracovalo srdce.

Kto by to bol povedal, že z muža, s ktorým sa delil viac ako päťmesiacov o jeden byt sa vykľuje taký skurvy syn? Mal jedno šťastie, že sa mu nestihol otvoriť úplne a nezdôveril sa mu so všetkými tajomstvami, ktoré v sebe starostlivo skrýval. Mal vedieť, že vzťah založený na náhodnom stretnutí v bare a na sexe nemôže dlho vydržať. Merlin! Nedával si však už i tak veľký pozor? Nechodil príčasto do gay barov, nedal sa nikým zbaliť na ulici a ak už, dával sakramentský pozor na svoju reputáciu, čo samozrejme zahŕňalo jeho správanie sa na verejnosti v prítomnosti iného... muža. Keďže sa už pred rokmi roznieslo, že je na chlapov, noviny urobili z každého chlapa, s ktorým ho prichytili buzeranta. Ron sa nad tým iba pousmial a poťukal si prstom po čele vraviac, že je to banda trápnych amatérov. Bol predsa šťastne zasnúbený a s Hermionou chystali svadbu. Neville iba mykol plecami, a keď sa mu Harry skrúšene ospravedlňoval, povedal, aby si z toho nič nerobil. Seamus s Deanom si ho kvôli tomu zakaždým doberali a postarali sa o to, aby pri sebe mali na stretnutiach s Harrym i svoje priateľky. A tak to išlo dookola...

Spencer Lookwood bol plavovlasý dlháň s oválnou tvárou a modrými očami. Zdal sa byť fajn, milý a v pohode, pôsobil uvoľnene a Harryho od prvého momentu priťahoval. Živo si spomínal na ich prvý sex, ktorý mali hneď ten večer ako sa stretli, zašitý v tmavej uličke baru, ktorý opustili v bujarej nálade. Sex s ním bol... no, šlo to. Keď si tak na to spätne zaspomínal, častokrát sa stalo, že jeho partner vyvrcholil skôr bez toho, aby sa postaral i o jeho potreby. Väčšinou si hneď potom zapálil cigaretu a nechal na Harryho ľavačku, aby dielo dokonala. Alebo sa prasto stratil v kúpeľni a nechal ho samého ležať v zmotaných prikrývkach po tom, čo sa s ním odmietol po sexe pomazať. Harry si vlastne nespomínal, či bol na vrchu aspoň trikrát za celý ten čas i on. Nebol submisívny typ a Spencer to vedel. Dokázal to však dokonale ignorovať a vždy ho napokon nejako presvedčil.

Vzťah začal škripať, keď Spencer doniesol domov kožený bičik s ostrým zakončením na jeho koncoch a enormne hrubý... umelý penis. Harry sa ešte teraz striasol pri spomienke na tú odpornú ružovú farbu. Nechcel to. Nikdy na také čosi nebol. Nehovoriac o bičovaní len kvôli Spencerovmu sexuálnemu uspokojeniu. Zhovárali sa o tom, Harry to odmietol čo i len vyskúšať a Spencer vyzeral, že to pochopil. Lenže... Harry sa v noci zobudil na nepohodlie a na to, že počuje cvaknutie. Ľavú ruku mal už pekne krásne uväznenú v kovovom pute a zachytenú o stĺpik postele. Keď pozrel na svojho milenca, ten naňho iba spokojne žmurkol a povedal, že sa nemá báť, že sa mu to bude určite páčiť. Kým Spencer obchádzal s tichým pohvizdovaním ich posteľ, Harry si zdesene prezrel podivné predmety pripravené na nočnom stolíku. Medzi nimi i horiaca červená vosková svieca. Skôr, ako ho ten podliak stihol zneužiť, vytiahol spod vankúša svoj prútik a držiak ho pevne v pravačke, prekvapeného milenca poslal do večných lovíšť.

Teraz ľutoval, že ho vtedy iba omráčil. Mal ho rovno zabiť! Povzdychol si. Nevedel, čo by mal spraviť, aby sa s ním nejako dohodol. Svoje súkromie si úzkostlivo strážil a teraz hrozilo, že ho jeho ex-milenc roznoší na kopytách. Rozhodol sa napísať o ich spolunažívaní knihu a Harry vedel, o čom bude. Veď sa ten korunovaný bastard nechal počuť, že plánuje zverejniť Harryho obľúbené sexuálne polohy! Do frasa, veď bola vždy a zakaždým len jedna! Zdalo sa, že Spencer má buď tak žalostne obmedzenú fantáziu, alebo obľubuje práve polohu misionára. Dokonca i poloha 69 u nich bola neznámym pojmom. Vždy bol na kolenách jeden alebo druhý. Nikdy nie navzájom...

Dojedol a nedopitú kávu si vzal do obývačky. Sadol si k oknu a zadíval sa na rušnú ulicu. Radšej sústredil myšlienky na to, čo ho dnes malo čakať. Ak chce uspieť, musí byť vynaliezavý a nesmie pochybyť. Tentoraz im ten drak nesmie ujsť! Nech mu už pridelia za partnera kohokoľvek.

Harry neveriaco civel na nástenku. Keď okolo neho prešiel čiernovlasý, kučeravý Edward, aby si tiež pozrel rozpis, tľoskol jazykom a potľapkal ho s ľútosťou po pleci so slovami: „Úprimnú sústrasť, kamoško.“ Fakt výstižné slová. Nevedel si predstaviť nič horšie. Aspoň v tejto chvíli.

Harry úkosom zachytil červenočierny habit svojho vedúceho, keď sa muž odrazu zjavil v miestnosti mieriac preč. „Pane!“ vykrikoval a dobehol ho, keď sa muž zastavil a otočil sa.

„Pane... ja... myslím, že ide o omyl,“ riekol Harry, keď si odrazu čítajúc v tej podlhovastej tvári uvedomil, že to tak nie je a on je tu jediným naivným bláznom, ak dúfal v niečo iné.

Modré oči sa naňho dívali s rovnakým pokojom, plecica vystreté, chrbát rovný ako pravítka. Nemusel hovoriť nič. Jeho výraz to povedal veľavravne i zaňho, ale i tak sa ozval. „Ubezpečujem vás, pán Potter, že nejde o žiaden omyl. Dal som vám šancu napraviť včerajšiu chybu. Ak som dal šancu vám, prečo by som ju nedal i vášmu... partnerovi?“

Harry prežrel. Slovo partner sa mu vyrilo do mozgu rovnako účinne, akoby ho práve niekto ocajchoval do biela rozpáleným železom ako plemenného býka v stáde dobytky.

„Očakávam, že misiu splníte na sto percent, bez zbytočných problémov. V tandeme a bez zvyčajných hádok. Myslíte, že sa bez toho dokážete zaobísť, pán Potter?“

Harry neisto prikývol a ten modrý pohľad sa preniesol na niekoho ponad jeho pravé plece.

„A vy, pán Malfoy?“

Draco prikývol. „Rozhodne sa budem snažiť, pane.“

„Výborne,“ odvetil očividne spokojný muž a prudko sa obrátil, pričom za ním habit zavial ako bojová zástava. Harry si uvedomil, že v ňom narastá zúfalstvo a práve vidí odchádzať vidinu svojho očakávaného úspechu. Vedel to. Táto misia neskončí o nič lepšie ako tá posledná.

Stále tomu nemohol uveriť. Nejakým zázrakom to tentoraz vyšlo bez najmenších problémov, alebo bez zaváhania. A Malfoy bol... No, musel uznať, že bol skvelý. Toto od neho fakt nečakal. Prišiel výborne pripravený. Harry videl, že ho povzbudilo už len to, keď mu dal možnosť vyjadriť svoj návrh v prípade postupu a šokovane počúval dokonca jeho podnetné pripomienky na najúčinnjšie kúzla, ktoré ho len napadli. Kým on prišiel iba jednoduchým nápadom toho tvora omráčiť, Malfoy predstrel lepší plán. Navrhol, aby sa skontaktovali s dračou rezerváciou v Rumunsku a Antipoda zneškodnili s ich pomocou. Vraj majú špeciálne šípky, ktorých hroty sú namočené v silnom uspávacom elixíre, ktoré sa dostanú do krvného obehu draka i cez hrubšiu kožu. Harry bol ešte stále v miernom šoku, keď sa v ten večer lúčil s Charliem Weasleyom a jeho troma kolegami.

A to nebolo všetko. Malfoy sa ponúkol, že tentoraz správu napíše on a dokonca navrhol, že mu ju nechá prečítať, ak bude chcieť, ešte prv, ako ju ukáže vedúcemu. Harry mal ozaj chuť prikývnuť tej lákavej ponuke, ale z akéhosi prazvláštneho dôvodu sa k tomu nedokázal znížiť. Uvedomil si, že tým postojom vyjadril Malfoyovi... dôveru. Čo azda medzi aurormi ešte nikto iný nespravil.

Keď sa teraz sprchoval, uvažoval, čo ho to posadlo. Od kedy je voči nemu taký... pozorný? Zmenilo sa to včera a len preto, že zažil taký fantastický sex? Zamračil sa a vyvrátil hlavu dohora. Teplá voda mu teraz crčala priamo do tváre a v priehľadných pramienkoch z jeho tela zmývala mydlové bublinky.

Trhol sebou a žmúril cez mokré mihalnice na miesto hneď vedľa, kde sa odrazu spustila druhá sprcha a on tam ostal stáť ako skamenený. Neschopný ani len myslieť sa díval priamo na Malfoya. Ten stál pod tečúcou vodou rovnako ako Harry teraz, mydlil svoje spotené telo modrou špongiou napustenou sprchovým gélom s morskou vôňou a tváril sa, že si jeho strnulosť a uprený pohľad, ktorým hltal jeho štíhle, viac ako len dobre stavané telo, vôbec nevšima.

Harry sledoval ruku, ktorá kížala v zmyselných pohyboch od krku cez širokú hrud', zavadiac o zdurené, svetloružové terčíky bradaviek, vkĺzla na podpazušie a dôkladne namydľila ruku, aby sa cez plece vrátila krúživými pohybmi po hrudi k druhej ruke. Potom takmer lenivo skĺzla po plochom bruchu a vyhnúc sa slabinám nechala bohatú penu na nohách, aby zastavila na dokonale oblom zadku a až potom skončila tam, kde to Harry celý čas so zatajeným dychom očakával. Sledoval ho, ako sa dôkladne umýva, nevynechajúc ani kúšтик tej smotanovo broskyňovej pokožky. A zalapal po dychu, keď na vlastné oči videl, ako sa Malfoyova pýcha dvíha do výšky.

Až vtedy naňho Draco pozrel. Kým naň Harry zíral celkom omámený, priblížil sa k nemu na dosah a strčil mu do ruky špongiu.

„Potreboval by som umyť chrbát,“ riekol a Harry počul, že ten hodvábný hlas je celkom určite zastretý. Iba silou vôle odtrhol pohľad od jeho genitálií a zahanbene si uvedomil, že sa chová ako

nadržaný pubertiak. Cítil, ako v ňom pulzuje túžba, ktorá divie. Draco sa lenivo otočil a on ako v mrákotách natiaho ruku k jeho mocnému chrbátu, a začal ho umývať. Dôkladne, pomaly, vychutnávajúc si každý dotyk. Rozum mu vrael, že by mal tú špongiu odhodiť a utiecť odtiaľ preč, že to predsa nebolo normálne, aby ho vzrušoval tento... človek, ale jeho telo si robilo po svojom.

Draco zastonal, keď ucítil, ako ho do zadku jemne štuchá Potterov stvrdnutý penis. Čo mal robiť? Vedel, čo by mal, ale... rozhodol sa inak. Zvrtol sa tvárou k Harrymu. Jeho zelené oči boli temné túžbou, pohľad omámený, vztyčené penisy sa o seba otreli ako dva oceľové meče v dueli. Merlin, tak veľmi ho chcel, že to vari ani nebolo možné!

Sotva si uvedomoval, čo robí, keď ho jemne pritlačil chrbtom o kachličky a naklonil svoju tvár k tej jeho.

„Potter?“ ozval sa mäkkým hlasom, hypnotizujúc pritom zrakom jeho pootvorené ústa. „Len jeden bozk, dobre?“ pošepol a ledva dokončil slová, tmavovlasý muž sa s vervou prisal na jeho ústa. Draco od nevidanej rozkoše vydýchol priamo do jeho úst a ich jazyky splynuli v divokom tanci.

Ten jediný bozk, ktorý od neho chcel nebol všetko, čo v ten večer od Pottera dostal. Po tých zhruba pätnástich minútach mohol pokojne tvrdiť, že taký žeravý sex v sprchách ešte nikdy nezažil. Vlastne... doteraz to v sprchách ešte nikdy nerobil. I preto bola preňho táto premiéra nezabudnuteľná.

Usmial sa na svoj odraz v zrkadle šatňovej skrinky, keď si prezeral svoj bezchybný výzor. Netušil, že Potter je taký skvelý milenec. To, ako v ňom plynulo jazdil a popri tom sa ešte stíhal postarať o jeho vtáka bolo nevidané! Rajcovali ho už len jeho vášnivé bozky, do ktorých akoby dával celú svoju dušu. Jeho jediný dotyk ho dokázal rozparádiť a mal sa čudovať, čo s ním robí análny sex s tým chlapom? Mal dojem, že doteraz vôbec nespoznal krásy tohto milovania, kým... sa včera nepomiloval s Potterom.

Musel uznať, že dnes mal samé výnimočné nápady. Najprv úspešná smena, potom skvelý sex. Deň prosto nemohol byť krajší! Zabuchol dvere skrinky a vykročil zo šatne, mieriac domov.

3. kapitola

Harry mal dojem, že sa mu zachveli ruky. Zakaždým od úžasu vydýchol. Ten pohľad bol neuveriteľný. Dalo sa o niekom tvrdiť, že má nádherné genitálie? Pretože... Malfoy ich mal. Merlin, ako mohol byť ten človek taký... dokonalý? Prstami jemne uchopil jeho kopiju, ktorá sa pyšne zdvihla do vzduchu priamo pred jeho očami, len čo ho poplašene oslobodil spod vrstiev kvalitnej látky. Zdalo sa, že svetlá pokožka penisu so svetloružovou hlavičkou priam udiera do očí v tom skvostnom kontraste s čiernym odevom. Vzhliadol k nemu, kľáčiac pred ním na kolenách a v duchu sa trochu pozastavil nad tou situáciou. Keby mu bol niekto niekedy tvrdil, že bude pred Malfoyom kľáčať, vysmial by ho, alebo rovno preklial. Ale toto bol holý fakt...

Teda... holý bol Malfoy. Hoci pravdaže, nie komplet. Jeho aurorský habit bol rozhalený, snehobiela košeľa tiež a vykukovalo z nej hriechne driečne slizolinčanovo telo. Blondiak mal na sebe stále aj nohavice, hoci boli teraz rozopnuté a trochu stiahnuté. Z roztvoreného poklopca vykúkal objemný, tvrdý falus. Harry pred sebou nemal nikdy nič vzrušujúcejšie. Toto bol jednoducho ôsmy div sveta, rovnako ako sex s týmto mužom. Nebolo totiž nič, čo by sa mu na ňom po fyzickej stránke nepáčilo.

Malfoy pohl jemne bokmi dopredu, jeho penis sa pri tom pohybe obtrel o Harryho pery. Vedel, že toto bol číry nezmysel. Nikdy predtým s Malfoyom nevychádzal. Nikdy ho nemal ani rád. Ale za posledné dva týždne sa pohlavne zblížili. A toľkokrát, že by to nespočítal na prstoch jednej ruky.

Malfoy prižmúril oči, keď ucítil na penise Harryho vlahý, teplý dych. Zachvel sa a zmyselne zastonal, šepkajúc: „Prosím...“ Plecami sa opieral o stenu za sebou, stojac takmer na špičkách nôh, obutý v drahých, leštených topánkach.

Harryho prsty sa na moment zaboryli do horúcej pokožky jeho bokov, aby ho zadržali na mieste a jeho jazyk konečne laškovne oblízol Malfoyov lesknúci sa žalud'. Bolo prekvapivé, keď zistil, že dokonca i jeho mierne slaná pižmová chuť mu pripadala skôr ako nektár z ambrózie? Spomenul si, ako chutil Spencer, jeho exmilenc. Ten kretén orálny sex miloval. Dokonca mu nevadilo, keď bol pri tom k Harrymu trochu hrubý a on sa ním neraz doslova dávil. Okrem toho, chutil inak. Horšie. Jeho semeno bolo horké a kyslasté, a Harry ho v ústach jednoducho nezniesol. Našťastie, tomu bastardovi neprekážalo, že ho Harry vyplúva. Podstatné bolo, že si užil. Harry do dnešného dňa nevedel prísť na dôvod toho, prečo sa s ním nerozišiel už oveľa, oveľa skôr.

Do reality ho vrátili Dracove prsty, ktoré sa mu zaborili do hustých, strapatých vlasov. Miesto toho, aby ich bolestivo zovrel a nútil Harryho k rýchlejšiemu pohybu sa nimi predieral, akoby ho hladkal a on si uvedomil, aká je to príjemná zmena. Dokonca si orálny sex začal vychutnávať. Malfoy bol prsto jedinečný. Tu dole bol krásne vyholený a Harry si musel priznať, že to naňho pôsobí neskutočne rajcovne. Zakaždým ho hltal pohľadom. Bolo šialené, keď sa mu páčilo, ako Malfoy šepká vo chvíľach vášne jeho meno? Bolo divné, že ho to vzrušovalo? Merlin, prečo v ňom také maličkosti stupňovali túžbu do nevýslovných výšav? Toto nikdy predtým nezažil ani pri jednom zo svojich milencov.

Harryho jazyk kĺzal po tej hodvábnej kopiji, jeho ruky blúdili po odhalenej hrudi. Láskali ploché bruško, ukazovák obkrúžil pupok a prstami sa posúval vyššie, až kým nezavadiť o bradavky. Jemne ich trel, kým neucítil ako sa pod jeho dotyk zahrotili. Nechal ruky sklízať popod pazuchy na chrbát prehnutý do oblúka a ruky vnoril pod látku nohavíc, aby mohol poláskat pevný zadok. Keď nechal vyklízať úd zo svojich úst, spravil to iba preto, aby ho poláskal jazykom po spodnej strane a dostal sa tak ku koreňu. Jemne ten pulzujúci klátik nadvihol prstami a zaboriac nos do slabín nasal do úst jeho semenníky, zrelé ako čerešne. Chvíľu ich cmúľal a chvíľu iba láskal špičkou jazyka s potešením sledujúc ako sa jeho miešok od vzrušenia sťahuje. Dracove semenníky boli plné, pripravené vydať zo seba maximum a on sa nevedel dočkať, kedy ho vypije do dna.

Vrátil sa perami prisatými na zamatovú pokožku od koreňa k špičke a pár sekúnd iba labužnícky cmúľal ružovú špičku penisu, ktorá sa leskla novými a novými kvapkami rozkoše. S pôžitkom ich zlízol a znova si ho vkladal milimetrík po milimetríku do úst. Pomaly, vychutnávajúc si dychtivé sanie.

„Potter... prosím...“ zaševelil Draco roztrasene. Harry si všimol, ako sa mu trasú smotanové stehná posiate jemnými zlatistými chlčkami. Vážil si, že Draco stiahol ruku z jeho vlasov, v ktorých sa doteraz prehraboval a kontroloval sa natoľko, aby mu ešte v jeho vlasoch nezovrel v päst', keď ho obostrie ten omamná hmla orgazmu, pričom by nepochybne prišiel o pár prameňov. Rovnako vedel, že tie krátke slová boli i varovaním pred výbuchom sopky, ktorá v ňom pomaly tlela, ale on sa nemienil vzdať tej sladkej lávy. Keď jeho penisom šklublo, Harry zintenzívnil sanie. Sal a prehítal všetko, čo mu Malfoy ponúkol. Keď ucítil, ako mu v ústach ochabuje, naposledy oblízol pomaly sa skrývajúcu hlavičku a pustil ho z temnej jaskyne svojich úst.

Malfoy sa stále chvel a dokonca sa pred ním zviezol na zem. Díval sa naňho pohľadom, ktorý by sa dal nazvať neveriaci, možno trochu vďačný a... zbožňujúci? Harry vstal. V potemnenej miestnosti a s pohľadom, ktorý sa vpíjal do sivých jazierok si oblízol pery, aby zachytil posledné zvyšky jeho chute. Bol by odprisahal, že i toto nevinné gesto Malfoya vzrušilo. Kto vie, či by pokračovali ďalej, keby sa neboli dvere na šatni rozleteli s rúznym trhnutím.

Keď sa v miestnosti zažalo automaticky svetlo, obaja zhrozene otočili hlavy ku dverám, na druhej strane šatní.

V dverách si zastal sám vedúci a pri pohľade na očividne zmordovaného a neupraveného Malfoya sediaceho na zemi v mätaži svojho habitu si vyvodil vlastnú príčinu jeho stavu. Upokojil sa až vtedy, keď nevidel v Harryho ruke prútik.

Zamračil sa, jeho držanie tela sa trochu uvoľnilo. „Myslím, že som vám dvom jasne zakázal súboje, však?“ uisťoval sa. „Rovnako ako i tie nezmyselné škriepky a podobné prejavy antipatie.“

Harry, ktorý sa červenal ako rak bol schopný iba prikývnuť. Úkosom pozrel na Draca, ktorý pred ním sedel stále mierne rozhalený a uvažoval, či od dverí – čo bolo viac ako osem metrov – môže vedúci vidieť skutočný Malfoyov stav, pretože Harry mal stále dokonalý výhľad na jeho penis, teraz pokojne visiaci medzi jeho mierne rozťahnutými nohami. Zdalo sa, že blondiak je zaskočený rovnako ako on, pretože až po chvíli si uvedomil svoj stav zovňajšku a nohy aspoň trochu stiahol.

„Malfoyovi prišlo iba trochu zle a tak som mu... pomohol,“ vynašiel sa Harry, hoci si bol istý, že takú kravinu mu vedúci nezhltnie.

Muž preniesol svoj pohľad na Draca, ktorý horlivo prikývol. „Ja... asi som zamdlel. Zrejme som zjedol niečo pokazené. Ten losos, čo som mal na obed chutil vážne... nejako... divne.“

„Ako myslíte,“ riekol trochu nedôverčivo. „Hľadal som vás, aby som vám oznámil, že ja pre dnešok končím. Na stole máte spisy, ktoré treba pretriediť. Ak by sa náhodou niečo zomlelo, viete, čo máte robiť.“

„Áno, pane,“ odvetili unisono a obaja si uľahčene vydýchli, keď sa dvere na šatni zavreli a vedúci odišiel.

Harry si strčil ruky do vreciek. Vzrušenie, ktoré ho ešte nedávno držalo mocne vo svojich pazúroch ho po tomto vpáde opustilo ako mávnutím prútika. Díval sa na Draca, ktorý sa pomaly zviechal na nohy a rýchlo sa upravoval.

Desil sa toho, čo chcel povedať, ale musel. Vedel, že to prehneli. Kedykoľvek ich mohol niekto odhaliť. Za tie dva uplynulé týždne to robili ako králiky. Kde sa dalo a pri každej novej príležitosti. Vlastne bolo až na neverenie, že ich nik neprišiel. Toto bolo pre nich varovaním a ponaučením.

„Myslím... že by sme sa tu viac nemali stretávať,“ riekol Harry. Jeho zelený pohľad sa vpíjal do kockovanej dlažby. „Bude to tak pre oboch lepšie,“ zakončil a vyparil sa zo šatne, pretože sa nedokázal pozrieť Dracovi do očí. Nechcel v nich vidieť nič, čo by ho mohlo raniť. Nemal vôbec pripustiť, aby toto... zašlo tak ďaleko. Stačilo. Musí žiť svoj život, čeliť realite a prestať snívať s otvorenými očami. A konečne by sa mal pokúsiť prehovoriť Spencera, aby prestal robiť hlúposti. Bol

dlhý čas nejako podozrivo ticho. Ale Harry si nedovolil stratíť ilúzie. Ved' predsa bolo známe, že ticho veští búrku, nie?

Draco stál pred zrkadlom a starostlivo si obzeral svoj výzor. Musel vyzerat' dobre. Vždy si dával záležat' na vzhľade a mal dojem, že dnes večer bude rozhodujúci. Už skôr si všimol tie jeho hltavé, oceňujúce pohľady, ktoré na ňom s takým pôžitkom spočívali. Hoci sa bavili o niečom nepodstatnom, čo súviselo s prácou, vždy po ňom kízal, akoby si vychutnával každý detail a Dracovi sa to nesmierne páčilo. Pripadal si výnimočný a dokonalý. Aspoň v týchto chvíľach.

Pravda, niekedy to o sebe bez prestania tvrdil, hoci pravda bola taká, že ho výnimočným robili také malichernosti ako jeho bezchybný rodokmeň, vynikajúce známky v škole, obľúbenosť u dievčat. To bol jeho meter zvyčajnej dokonalosti. Lenže teraz, od kedy žil sám v byte, ktorý mu tajne zafinancovala matka po tom, čo ho milovaný otecko vykázal z domu, jeho priority sa rôzne prehodnotili.

Vzťah s rodičmi mu začal škripať, keď skúsil presadiť po páde Voldemorta vlastnú vôľu. Kým matka videla v jeho správaní hľadanie si vlastnej životnej cesty, otec tomu hovoril spurnosť. Draco si presadil svoje. Pridal sa do aurorského kurzu a odmietol lákavú otcovu ponuku ísť študovať medzinárodné právo do cudziny, na prestížnu univerzitu.

Ale všetky tie krehké nitôčky otcovskej lásky k nemu sa pretrhli vo chvíli, keď definitívne odmietol Astériu Greengrassovú, s ktorou ho otec hodlal zasnúbiť. Bolo však obzvlášť ťažké priznať pravý dôvod. Ako hrdý Malfoy však ani teraz nesklonil hlavu a tvrdohlavo presadil svoje. Napokon sa doznal k svojej pravej sexuálnej orientácii a bol nútený čeliť hotovému hurikánu, na ktorý sa premenil jeho otec. Nielen, že ho vyhodil z domu, ešte ho aj vydedil. Draco sa vtedy otočil na päte, vypálil z domu ako blesk a pretiahol v ten večer prvého povolného chlapa, ktorý sa mu pritrafil. Bez prostriedkov a vecí, tak ako bol, začal nový život. Pravda, bol vďačný svojej milujúcej matke, ktorá sa nad ním zľutovala. Skúšala mu napraviť hlavu, ale nepodarilo sa. Narcissa Malfoyová nemala na výber. Buď prijme svojho syna takého, aký je, alebo sa ho zriekne podobne ako Lucius.

Mal šťastie, že nemala to srdce.

Draco mal odvtedy mnoho vzťahov. Väčšinou len také na jednu noc. Na každom mužovi, s ktorým sa kedy vyspal videl nejakú chybu. Ale na Potterovi... Bolo to prapodivné. Od mladosti, od chvíle kedy sa stretli mu vyhadzoval na oči more chýb, ktoré si na ňom všimol, ktoré sa podľa neho nedali prehliadnuť. No teraz...? Kde sa podeli? Jeho názor naňho sa rokmi zmenil. Možno tomu pomohol i fakt, že Potter bol...

Ako by ho len opísal? Iste, bol výborný v práci. Dôsledný a zodpovedný. Dalo sa naňho spoľahnúť, kryl vám chrbát. Ved' to tak bolo aj nedávno, čo napísal tú správu pre vedúceho... Čakal, že naňho zvalí vinu ako sa mu vyhrážal, a ako robili i všetci ostatní, ale on nie. Šokovalo ho to, ale v dobrom slova zmysle. Hlavne po tom, čo ho tak nie práve šetrne pomiloval. On ho pomiloval! Merlin, kde na to vôbec zobral odvahu?! Fajn, sníval o tom nespočetne krát, ale toto... A od vtedy ubehli dva nádherné týždne. Nádherné a trochu nebezpečné, pretože sa po sebe sápali zásadne vždy v priestoroch ministerstva. Harry odmietal akékoľvek prejavy intímnosti v teréne a on mu to vlastne ani nezazlieval. Takto to bolo o niečo vzrušujúcejšie i nebezpečnejšie, keďže ich mohol niekto kedykoľvek nachytať.

Draco však nerátal s tým, že by ich stretávky mohol ukončiť. Nechcelo sa mu veriť vlastným ušiam, že ho ozaj počul vysloviť čosi také... Chcel ho späť. Chcel a z celého srdca dúfal, že ho dokáže presvedčiť, že budú jeho argumenty dosť silné na to, aby svoje radikálne rozhodnutie prehodnotil. Preto dnes musel vyzeráť ako zo škatuľky, ak naňho chcel zapôsobiť.

Naposledy sa obzrel v zrkadle a spokojne, i keď trochu nervózne sa pousmial. Podišiel k svojmu kozubu a vhodil doň letaxový prach. Len čo oheň zozelenal, vstúpil doň a zreteľne vyslovil Potterovu adresu.

Harryho kozub sa rozehorel silnými zelenými plameňmi. Trochu sa strhol sediac v kresle a pozrel na hodinky stojace na kozubovej rímse. Bolo pár minút po deviatej.

„Potter, si doma?“ ozvalo sa zo sálajúceho ohňa a Harry pri zvuku toho hlasu spustil nohy z podnožky. Naklonil sa v kresle trochu dopredu a prekvapene civel na známu tvár. Keď si ho tie sivé oči všimli, spýtal sa, či ho vpustí dnu.

Harry zrušil ochrany a stále trochu ohromený civel na nečakaného príšelca. Draco vystúpil priamo do stredu jeho rohožky, ktorá ležala pred krbom a rýchlym kúzlom sa zbavil zvyškov popola. Potom naňho konečne pozrel.

„Ahoj,“ pozdravil.

„Ahoj,“ odvetil Harry ako zhypnotizovaný, stále hütajúc nad dôvodom jeho návštevy.

Draco však stál na mieste ako solný stĺp a obaja sa iba prepaľovali pohľadmi. Harry akoby zabudol na slušné vychovanie a zbadal sa až vtedy, keď sa Draco opýtal, či si môže sadnúť.

„Iste... ja... no, iste, prečo nie,“ riekol Harry zajakavo, odkladajúc na oválny konferenčný stolík akúsi rozčítanú knihu. „Dáš si... niečo?“

Draco prikývol. „Pohár vody bude fajn,“ riekol s vedomím, že sa mu hrdlo premenilo na saharskú púšť.

Harry sa vrátil do minúty. Podal mu pohár s minerálkou a sledoval, ako si z neho jeeho kolega odpil, zatiaľ čo on zaujal svoje predošlé miesto.

„Takže... môžem vedieť, čo ťa sem privádza?“

Draco odložil pohár na stolík a prečistil si hrdlo.

Harry k nemu spýtavo vzhliadol a v duchu uvažoval nad tým, ako ten chlap môže vyzeráť tak neskutočne príťažlivo. Líca sa mu krásne rumeneli, plavé vlasy mal dôkladne uhladené, veci starostlivo zladené a pristihol sa pri tom, že ho znova porovnáva so Spencerom. Isté badateľné rozdiely tam boli. Kým Draco sa pohyboval s prirodzeným šarmom, bol mocný a plecnatý, a dokonale ovládal svoje telo, Spencer bol síce vyšší, ale útlejší, jeho gestá a pohyby boli viac kostrbaté a ťarbavé. Vôbec nie ladné, ako tie Dracove. Jediné, čo mali spoločné boli ich plavé vlasy, ale líšili sa odtieňom. Kým Spencerove boli medovo zlaté, Dracove sa viac beleli, čím pripomínali farbu vlasov jeho otca, Luciusa.

A hoci napriek všemožnej snahe nedokázal stále pochopiť, čo sa to medzi nimi posledné dni dialo... i teraz cítil to kradmé, rastúce napätie vo vzduchu, ktorý akoby praskal drobnými, no silnými elektrickými výbojmi, pripravenými zasiahnuť ho na tom... správnom mieste. Stačil celkom drobný impulz, aby všetko jeho sebaovládanie zhorelo do tla.

„Harry, ja...“ ozval sa k nemu opäť, zjavne nesmelo, „nechcem sa s tebou prestať stretávať,“ vychrlil zo seba jedným dychom.

Harry sklonil hlavu a pohľadom zavadil o svoje bosé nohy. Toto rozhodne nečakal. Povzdychol si a podozrievavo naňho pozrel, keď sa opýtal: „Draco, čo odo mňa vlastne chceš?“

Plavovlasý mladík naňho pozrel očami, ktoré sa zdali byť veľké a okrúhle. Bol to len jeho dojem, alebo sa v nich skutočne zračila tichá úprimnosť. Odrazu vstal a priblížil sa k nemu. Klakol si pred neho a pozrel mu odhodlane do očí.

„Pýtaš sa, čo chcem. A ja som si myslel, že je ti to už dávno jasné,“ zašepkal. Spokojne sa díval, ako sa Harry zachvel. Postrehol ten moment, kedy mu stmavli oči túžbou a plné pery sa v nádeji pootvorili. Keď si ich zvlhčil špičkou jazyka, Draco sa k nemu naklonil a prisal sa na jeho ústa.

Harry netušil, ako dlho trval ten bozk, ale vedel, že ho celkom a dokonale omámil, presne ako parfum toho muža, ktorý si tak dravo a vášnivo privlastnil jeho pery. Merlin, ozaj mu povedal, že sa s ním viac nechce stretávať? Prišiel o rozum? Díval sa zahmleným pohľadom do tých krištáľových jazierok a prerývane dýchal. Tep mu vyskočil na maximum. Mal chuť na jediné, zvaliť ho na zem a zobrať si ho. Vklznuť doňho a spraviť ho poddajným a vláčnym, a rozpáleným... Bol taký zmyselne žiadúci!

Draco sa k nemu naklonil a hrajúc sa s jeho uchom ho nútil súhlasíť so všetkým, čo chcel. Obaja vedeli, že sa viac v práci nemôžu stretávať. Harry mu teda sľúbil, že sa môžu schádzať uňho a odvolal svoje predošlé rozhodnutie.

A potom sa Harry konečne vrhol na Draca ako na svoju korisť.

4. kapitola

Draco ležal pred krbom na mäkkej snehobielej kožušinke tak veľmi ladiacej s jeho smotanovou pokožkou v Harryho obývacej izbe a sledoval hru plameňov na opálenej pokožke milencovho chrbta, ktorý odpočíval na bruchu. Zadok mal mierne vystrečný jeho smerom, ľavú nohu v kolene pokrčenú a pravú natiahnutú vedľa neho. Obaja ešte oddychovali po vášnivom sexe. Obom sa leskla pokožka drobnými kropajami potu. Okolo nich boli porozhadzované jednotlivé kusy oblečenia. Draco zachytil kútikom oka visieť cez roh stola spodky, ale v prítmí, ktoré v miestnosti panovalo nevedel rozoznať, či sú jeho alebo nie. Kým on bol celkom nahý, Harrymu na krku stále visela červeno čierna kravata. Teraz pokrútená, vlhká a skrkvaná. Ležala mu prehodená cez ľavé plece ako vyplazený jazyk na smrť unaveného človeka.

Natiahol k nemu ruku a burškami prstov pohladil chrbát, ktorý sa klenul jeho smerom. Zotieral vlhkú cestičku od potu tiahnúcu sa pozdĺž chrbtice od krku až ku krížom. Mal dojem, že by mal niečo povedať. Musel. Trvalo to medzi nimi viac ako tri týždne. Najprv sexuovali iba v práci, ukradnúť si pre seba chvíľky z prestávok. Teraz sa už schádzali výlučne u seba doma. Občas prišiel on k Harrymu,

občas pozval Pottera k sebe domov. Sex s týmto mladým chrbromilčanom bol viac než len fantastický.

Nechal svoju ruku sklúzať na jeho bok a zozadu sa k nemu pritúlil. Nos zaboril do vlasov v jeho zátylku a nasal do seba jeho opojnú vôňu.

„Bolo to... úžasné, Potter,“ vydýchol s blaženým výrazom v tvári a dúfal, že telo ležiace nehybne pod ním nejako zareaguje. Nikdy sa príliš nerozprávali. Pomilovali sa a rozišli. Obvyklý scénar ich stretávok, ktorý sa mu akosi prejedol. Nie, že by mal dosť sexu s Potterom, to vonkoncom! Lenže v posledných dňoch mal neurčitý dojem, že to nie je všetko, čo od neho chce, a že to, čo spolu majú, mu už jednoducho nestačí.

Takmer vydýchol od úľavy, keď sa Harry pod ním pomrivil a pretočil sa na chrbát. Draco sa neodsunul, ani z neho neodtiahol ruku. Ak predtým spočívala na milencovom boku, teraz sa presunula na ploché brucho a kúšтик postúpila, aby sa uvelebila na mäkkom koberčeku tmavých chĺpkov na jeho hrudi. Pozrel mu do tváre, stále trochu zrumenenej. Harry sa naňho skúmavo díval. Vyzeral, akoby chcel uhádnuť, čo sa mu preháňa hlavou.

Napokon sa jeho pery zvltnili v miernom úsmeve, ktorý však rýchlo pohasol a vystriedal ho vážny výraz, keď riekol zastretým hlasom: „Ako vždy.“

Harry nepovedal nič viac, ale vychutnával si dotyk milencovej ruky na svojich prsiach i predieranie sa štíhlych prstov v mäkkej húštinke rašiacej na jeho širokej hrudi. Bol to príjemný pocit. Veľmi príjemný. Toto nikdy predtým nezažil. Vlastne ani netušil o čo pri tom prichádza. Spencer nebol... nežný a pozorný v mnohých ohľadoch. Na rozdiel od Malfoya. Kto by to bol doňho povedal, že? Malfoy bol až zarážajúco opatrný, starostlivý a nežný. Ale vedel byť aj vášnivý a strhujúci bez toho, aby mu nejako, čo i len nepatrne ublížil v návale tryskajúcej vášne. Vyhovoval mu. Dokonale. Bolo to maximálne podivné, ale bolo by možné, aby bol preňho ako stvorený?

Keby sa rozhladol po pracovni, či obývacej izbe, nenašiel by miesto, kde to spolu nerobili. U Draca to odnášala najmä kuchyňa. Dokonca si to raz rozdali i v chodbe, čo boli v jednu chladnú októbrovú noc taký nadržaní. Uvedomil si, že sa vlastne za celý ten čas ešte ani jediný raz spolu neocitli v posteli.

Draco sa odrazu zdvihol na lakti a potom sa posadil. Na krásnej tvári sa mu usadil akýsi tieň. Smútok? Harryho pohľad sklúzol po jeho hladučkej obnaženej hrudi k silnému stehnu, ktoré sa mu oprelo o bok.

„Mal by som... ísť,“ povedal napokon s trpkým povzdychom, akoby od neho ozaj očakával viac ako prosté pritkanie. I on sa zdvihol do sedu a hoci váhavo, predsa ho chytil za zápästie pravej ruky, s úmyslom zadržať ho rovnako ako túto nerušenú, pokojnú chvíľku.

„Dáš si... kávu?“ opýtal sa ho zmätený vlastnou nerozhodnosťou a videl, ako sa naňho Draco začudovane zadíval. Obrátil striebřistý pohľad k oknu, za ktorým sa rozprestierala hustá tma a vrátil sa k nemu.

„Teraz?“ vypadlo z neho, ale potom si zahryzol do pery a na chvíľu sa zamyslel. „Chceš... chceš, aby som ostal... na noc?“

Harrymu chvíľu trvalo kým prikývol, ale spravil to.

„Naozaj je to to, čo si praješ?“ uisťoval sa Draco vedomý si tej nečakanej ponuky a možnej zmeny, ktorú by to do ich vzťahu mohlo viesť. A tiež ho napadlo, či si to uvedomil Harry.

Harry si oblízol suché pery a riekol: „Viem, že je to šialené a navyše... vôbec by nemalo byť možné, aby sme... takto spolu, ale...“ pokrútil hlavou nad zmesou tých nesúrodých táranín a pozrel mu odhodlane do očí. „Chcem to.“

Videl, ako Dracovu bledú tvár ozdobil široký, nežný úsmev. Potom sa k nemu ten štíhly fešák naklonil a obtrel sa ústami o jeho pery. Bol to krátky bozk a on ho naschvál nepredĺžil, ale bol krásny a vyjadroval všetku nehu, ktorú Malfoy k Harrymu cítil.

V tú noc ležal Harry v Dracovom objatí vo svojej širokej posteli a uvedomil si, aká je to po pol roku samoty a polročnom čudnom vzťahu, ktorý mal, zmena. Prijemná zmena. Kým sa Spencer od neho počas spánku iba odťahoval a odstrkoval Harryho na druhý koniec posteľe kradnúc mu prikrývku, Draco teplo jeho tela priam vyhľadával. Ak sa Harry presunul, on sa posunul za ním ako magnet, ak sa otočil, dokonale sa mu prispôbil, kopírujúc krivky jeho pevne stavaného tela. A zdalo sa mu, že je to tak celkom správne... Divné, no nie? Potter a Malfoy...

Bol to Draco, kto Harryho ráno prebudil. Nepamätal sa, kedy naposledy sa tak skvele vyspal. Vlastne mal dojem, že nikdy nezdieľal spoločné lôžko s iným mužom po celú noc. Toto bolo... ako malý zázrak. Prebudil sa s hlavou na Harryho ramene, jeho hrud' sa v hlbokom spánku pokojne dvíhala a klesala. Na opálenej tvári rašilo spod jemnej kože čierne strnisko, čo mu ešte viac pridávalo na príťažlivosti. Zmyselne krojené pery boli mierne pootvorené a ako stvorené na bozkávanie, hlava natočená k nemu, opierajúca sa lícom o jeho hlavu. Trvalo mu pár sekúnd, kým si uvedomil, že jeho ľavá ruka spočívajúca na Harryho nahom bruchu má prepletené prsty s jeho pravačkou. Také čosi nikdy predtým nezažil. Bolo to preňho niečo... veľmi intímne.

Jeho telom sa rozprúdil doteraz nepoznaný cit. Niečo, čo mu vyvieralo priamo v srdci a to sa v jeho hrudnom koši trepotalo neskonanou radosťou a hrozilo, že mu z nej z čirej eufórie uletí. Analyzoval ten neznámy pocit z každej strany, podrobne ho skúmajúc, ale netrúfal si ani len hádať, čo to môže byť. Miesto toho, aby sa nad tým možno lepšie zamyslel, vytiahol sa o niečo vyššie a umiestnil na tie rozkošné pery bozk. Harry chutil absolútne opojne. Z jeho sladkosti sa mu roztočila hlava a on s omámeným úsmevom klesol späť na svoj pružný vankúš. Uvedomiac si, že je sobota a on sa vôbec nikam nemusí ponáhľať, ostal nehybne ležať vedľa svojho milenca a vychutnával si nerušený výhľad na jeho uvoľnenú tvár.

Odrazu mu v očiach šibalsky zaiskrilo a kútiky tenkých úst sa slabo nadvihli v samoľúbom úsmeve. Vymanil si ruku zo zovretia Harryho dlane a sklúzol ňou nižšie. Pohladil bruško, ktoré sa pod krúživým dotykom jeho dlane zachvelo a sledujúc bruškami prstov tmavú šípku chĺpkov, vkĺzol pod prikrývku, ktorá Potterovi sotva zakrývala bedrá. Posunul sa v posteli a ľahol si na bok tak, aby mal lepší prístup nielen k jeho slabinám, ale aby tiež ľahšie dosiahol ústami na zamatovú areolu tmavoružovej bradavky. Kým sa hral jazykom s tým chutným, citlivým kopčekom, ktorý sa v jeho ústach za pár sekúnd zahrotil, ruka sa venovala penisu, vykúkajúcemu z húštiny tmavých chĺpkov. Stačila nepatrná chvíľa, aby dal Harryho kopiju do pozornosti. Predkožku pretiahol cez hlavičku, ktorá zvlhla kvapôčkou tej najsladšej rosy. Na moment sa mu prestal venovať, aby z nich tú prikrývku stiahol a obnažil ho tak

svojim lačným očiam, bažiacim po krásach toho poddajného, svalnatého tela. Harry zo spánku zastonal a trochu od seba poodtiahol nohy. Stehná sa mu mierne zachveli a pohl bokmi. Tvrdý penis tak prekázol v bezpečnom zovretí Dracovej dlane v jasnom náznaku živočíšnej potreby stále spiaceho muža.

Draco sa spokojne usmial, ale keď opäť vzhliadol do jeho tváre, zbadal, že naňho spod hustých mihalníc hľadí pár rozospatých smaragdových očí.

„Dobré ráno,“ zaševelil, keď sa k nemu znova naklonil a ich pery splynuli v pomalom, nežnom bozku. Vzájomne sa vychutnávali, láskali a oddelili sa od seba až vtedy, keď im dochádzal dych. Vtedy sa Draco presnul a ústami zajal Harryho penis v horúcom vlhku temnej jaskyne.

Harry iba zalapal po dychu. Ale nechcel, aby bol sám, kto si užíva toľkú pozornosť. Naznačil svojmu milencovi, aby si kľakol nad neho a ponúkol mu na oplátku svoj penis. Draco mu s radosťou vyhovel.

Keď o chvíľu neskôr Harry vnikal do toho pevného zadku, ktorý dôkladne pripravil na svoj vpád, Draco sa pod ním zvíjal stonajúc od rozkoše a zatínajúc prsty do prikrývky. Tentoraz si dali na čas. Ich milovanie bolo pomalé a vláčne, ale o to precíznejšie a vzrušujúcejšie. Vyvrcholili v rovnakej chvíli.

Harry sa holil a popri tom pozoroval Draca, ktorý stál sotva pár krokov za ním v jeho belasej kúpeľni a sprchoval sa. Hoci sa správal opatrne a takmer ostýchavo, pôsobil, akoby tu patril. K nemu... do jeho života. Nejak tak samozrejme a natrvalo...

„Sakra!“ zašomral si popod nos, keď ho samého tá myšlienka prekvapila a možno i vyľakala a on sa trochu škrabol žiletkou. Na brade sa objavila červená kvapôčka krvi, ktorá vsiakla do bielej peny. Odbehol do spálne a siahol po prúťiku, aby zašomral rýchle Episkey a mohol dokončiť holenie.

Draco už medzitým vyliezol zo sprchového kúta a teraz sa dôkladne utieral. Obliekol si to isté, čo mal na sebe včera, akurát ošetrované jednoduchým čistiacim kúzlom. Ďalším kúzlom si zmenil farbu mikiny a kvalitné nohavice premenil na otrhané rifle, aby to nevyzeralo, že má na sebe to isté.

Harry musel uznať, že ten plavovlasý švihák, ktorý práve vošiel do jeho kuchyne vyzerá lepšie ako len skvele. Mal na sebe čierne tričko, obyčajnú sivú mikinu a sprané rifle. Dlhšie pramene takmer platinovo plavých vlasov mal ešte vlhké. Stále, keď sa naňho tak uprene zadíval, premýšľal o tom, ako to naňho pôsobí a uvedomoval si, že on je ten, s kým ten chlap spáva. Neuveriteľné...

Pred pár rokmi dával prednosť známostiam na jednu noc. Sex bol odbavený narýchlo a v prítmí kadejakých uličiek, kútov, toaliet. Keď mal dojem, že je pripravený na trvalejší vzťah a taký zhýralý život, ktorý viedol ho unavil, stretol Spencera. Ale ani on nebol príkladom milujúceho partnera, s ktorým by chcel stráviť zvyšok života. Dobré, kedysi sníval o veľkej rodine presne z tých dôvodov, ktoré ho k tomu viedli. Nenávidel samotu rovnako ako nenávidel svoje detstvo u Dursleyovcov. Lenže potom sa pár vecí zmenilo a on musel určité životné ciele prehodnotiť. Vedel, že ak by si bol vzal Ronovu sestru, bolo by to manželstvo síce možno dobré, ale oboch by ich to spravilo nešťastných. A napokon by netrpeli len oni, ale aj ich deti, ak by nejaké splodili. Teraz vedel, že jeho rozhodnutie bolo správne. Ginny sa vydala a čakala svoje druhé dieťa. Stále boli v kontakte a on si jej priateľstvo vážil.

Draco sa naňho nasmelo usmial a Harry zrumenel. Sotva si to však uvedomoval. Draco si ten pohľad vychutnával. Vysadol na barovú stoličku a skúmavo prechádzal pohľadom po hladko oholenej tvári.

„Dáš si niečo?“ opýtal sa Harry a ukázala rukou na vyložené potraviny na mramorovej linke. Vyzeral tak stratene a nerozhodne, a Draco ho mal chuť objasť, a pobozkať, a... A presne vedel, kam by ich to doviedlo.

„Rád,“ riekol zastretým hlasom a ani na okamih z neho nespustil pohľad.

Harry bol síce trochu nesvoj, ale on sa cítil navlas rovnako. Sledoval ho ako im pripravil kávu so štedrou dávkou mlieka a urobil omeletu s opraženou slaninkou. Naservíroval im to na tanier a podal Dracovi jeho porciu spolu s príborom.

Jedli v tichosti, po očku sa navzájom okukávajú, akoby boli dvaja známi, ktorí spolu zčista-jasna strávili noc. V miestnosti sa rozťahovalo podivné napätie, ktoré cítili obaja do špiku kostí.

Napokon to bol Harry, kto si utrel ústa obrúskom len čo dojedol a opýtal sa: „Bude to takto... vždy?“

Draco sa zamračil a pozrel naňho nechápavým pohľadom. „Na čo narážaš?“ Zneistel ešte viac. Nevedel, či myslí na ich spoločné chvíle vášne alebo...

Harry nerozhodne pokrčil plecami. Prstom blúdil po linke, kde sústreďoval omrvinky žemle na jednu kôpku. Ako mal povedať, čo chcel bez toho, aby sa vystavil Malfoyovmu výsmechu? Ako mu navrhnuť niečo vážnejšie, keď nemal tušenia, či o to vôbec stojí? Ale ako to zistiť inak, keď sa nespýta?

Povzdychol si a pozrel mu priamo do očí. „Pozri, ja... nestojím o takýto nezáväzný vzťah. Hľadám niečo hlbšie a trvalejšie ako sex na jednu noc.“

Draco prikývol, celkom nebadane. Oči mal odrazu veľké ako taniere a v ústach mu vyschlo. Znamenalo to, že sa s ním rozchádza? V jeho vnútri sa rozozvučali poplašné sirény.

„Viem, že sme totálne rozdielni a to, čo robíme je... šialené!“ vydýchol nešťastne a na moment sklonil hlavu. „Ale... mne sa to páči.“ Znova k nemu vzhladol a pevne mu pozrel do očí. „Nikdy som čosi také nezažil a nechcem, aby to prestalo. Lenže... tiež nechcem vzťah, ktorý nemá budúcnosť...“

Draco sa mračil čím ďalej tým viac. Snažil sa vyložiť si správny význam Potterových slov i to, čo mu tak kostrbato ten tmavovlasý čarodejník naznačoval. Napokon sa jeho tvár vyhladila do nepreniknuteľného výrazu, vstal zo stoličky a takmer lenivo obišiel kuchynskú linku na jeho stranu. Zastal si sotva krok od neho a prekřížil si dlhé nohy, keď sa oprel zadkom o kuchynskú linku.

„Ako vieš, že nemá budúcnosť?“ opýtal sa a opätoval mu ten smaragdový pohľad.

Harryho oči sa o poznanie zväčšili. Takmer nedýchal, keď zo seba vybafol: „A... má?“

Draco sa lenivo uškrnul a poznamenal: „Ak ti nebude prekážať, že sa o tom všetci dozvedia... Vieš, ja sa rozhodne skrývať nebudem. Naopak, budem sa tebou vystatovať.“

Harry sa tiež uškrnul a otočil sa na stoličke, aby mu pohliadol priamo do očí. „Typický Malfoy. Mal by si vedieť, že ja nie som žiadna trofej.“

Draco sa vzpriamril a spravil jediný krok, aby sa ocitol v jeho tesnej blízkosti a medzi jeho rozkročenými nohami. Vzal do dlaní jeho tvár a poláskal mu líčka palcami. „Moja teda rozhodne si.“

Harry sa spokojne rozosmial a Draco sa ho na to spýtal: „Dáš mi... bozk?“

„Čokoľvek,“ zamrmal Harry a odovzdane sa pohlúžil do bozku, keď sa Draco prisal na jeho pery.

5. kapitola

Draco zastonal a slastne privrel oči, keď ucítil na vstupe do svojho tela tvrdú kopiju milenca. Drvil ho v horúcom objatí a jeho dych ho štekľil na krku. Keď k nemu tmavovlasý muž prirazil, chvíľu počkal a láskal ho jazykom po hodvábanej pokožke krku. Plavovlasý mladík sa pod ním zachvel a pomrvil.

Pre Harryho to bol dostatočný signál na to, že si Draco naňho zvykol, celkom sa uvoľnil a on mohol pokračovať v tých nádherných kopulačných pohyboch dovtedy, kým sa ich telá nezačali chvieť ako v horúčke, sperlili sa potom a ich dychy sa zmiešali pri dychtivom bozku.

Harry prirazil naposledy a zasunul stoporený úd do tesného, horúceho otvoru, ktorý ho tak krčovito obopínal. Mal dojem, akoby okolo ich súkromného univerza vybuchol pestrofarebný, ohlušujúci ohňostroj. Napokon, také to bolo zakaždým. Aspoň s Dracom určite. Bolo nádherné, môcť sa v ňom ocitnúť a ešte nádhernejšie bolo to vrúcne objatie, ktorých sa mu v posledných týždňoch dostávalo čoraz viac. Zrútil sa mu do náručia, cítiac ako sa doňho odhodlane vylieva. Obaja namáhavo oddychovali, spotení v začervenej tvári, kým sa z neho Harry nevytiahol. Jeho ochabnutý penis neochotne opustil Dracove telo, ale neodtiahol sa od neho úplne. Ostal ležať tesne po jeho boku, s rukou prehodenou krížom cez jeho nadvihujúcu sa hladkú hrud'

Draco k nemu otočil hlavu s omámeným výrazom v opálových očiach. „Povedal som ti, že si fantastický?“ opýtal sa zastretým hlasom, hľadajúc v tých zelených tóňach niečo, čo vedel, že sa tam ukrýva.

Harry sa pousmial a prikývol. „Mhm, ráno v spoločnej sprche. A ešte po tom záťahu v práci a potom aj po tej skvelej večeri.“

„Lebo variš skvelo,“ dodal uznanlivo.

„Aj ty máš svoje... kvality,“ pokúsil sa Harry o kompliment a v mysli zhládúval niečo, čím by ho najlepšie vystihol, ale Draco ho predbehol.

„Harry, nesnaž sa tak. Nemusíš mi to za každú cenu oplatiť,“ riekol a dúfal, že mu na hlase nepoznať ten ublížený tón. Aby to rýchlo zakryl, pretočil sa na bok a stúlil sa mu v náručí. „Zhasni prosím,“ požiadal ho a spokojne si povzdychol.

Harry mu vyhovel.

Harry vstal skoro ráno, aby šiel nakúpiť čerstvé pečivo a ešte teplé ho naservíroval na podnose Dracovi priamo do postele. Celú noc uvažoval nad tým, prečo má zábrany povedať mu, čo k nemu cíti. Bolo to smiešne. Stretávali sa takmer rok, ale ani jeden z nich sa ešte neodhodlal k otvorenejším

prejavom citov. A on pritom vedel, že to v sebe má. Vyklíčilo to kráto po tom, ako sa spolu začali vážne stretávať a každým dňom to rástlo a silnelo. Občas mal pocit, že to cez neho preteká a valí sa s tým, že ho tie city strhnú so sebou ako desivá lavína len preto, aby ho navždy pochovali.

Lenže brzdilo ho vedomie, že to bol práve Draco, ktorý ukradol jeho srdce bez toho, aby to vôbec tušil. Bol to on. Slizolinčan, ktorému nebolo hodno dôverovať. Slizolinčan, s ktorým sa roky nenávideli a neraz sa spolu ocitli v dueli. Od nepamäti stáli na opačných stranách bojových polí, metajúc po sebe kliatbami.

Kedy sa to všetko zmenilo? Stále tomu nemohol uveriť. Stačila jediná hádka, jeden bozk, aby sa to zmenilo. Ten deň, kedy si ho Draco vzal v lese s takou strhujúcou vášňou mal navždy vyrytý v pamäti. Ako by na to vôbec mohol zabudnúť? Nebolo to možné. Miloval ho... to bolo to, čo k nemu presne cítil. Rozpamätal sa na deň, keď mu Draco prezradil, čo preňho spravil. Vtedy sa síce rozčúlil, ale hnev ho rovnako rýchlo prešiel. Vedel, že Draco je dobrý v pamäťových kúzlach a dokonca mu bolo čudné, že ho viac Spencer neobťažuje. Dokonca sa o nich dvoch v novinách neobjavila už ani zmienka. Malo mu to dôjsť. Ale ako? Nikdy by také gesto nebol od neho očakával. Hlavne preto, že to bol práve Malfoy, od ktorého by skôr očakával skrytý výsmech, škodoradosť.

Natrel pečivo tenkou vrstvou masla a jahodového džemu, pripravil kávu a plne naložený podnos odniesol do spálne. Draco spal stočený na boku, na jeho strane postele, objímajúc jeho vnakúš. Mal v ňom zaborenú ľavú polovicu tváre, druhá sa ukrývala pod nahou pažou.

Harry zložil svoj náklad na nočný stolík a prisadol si k nemu na matrac. Natiahol ruku, aby prešiel bruškami prstov po nahom ramene a naklonil sa k nemu, aby na obnaženú smotanovú pokožku vtisol vlažný bozk. Skrútené telo pred ním sa pomrvilo a jeho ústa sa ocitli v zajatí rozospätého milenca. Cítil ako mu vošiel prstami do vlasov, len aby ich ešte viac rozstrapatil. Spokojne zastonal a pritiahol ho k sebe čo najbližšie. Keď sa vymanil z jeho objatia, pretože obom dochádzal kyslík, Draco sa naňho díval tými svojimi priezračnými očami a malátnym, rozospätým úsmevom.

„Dobré ráno,“ pozdravil mu Harry a nevšímajúc si jeho rannú erekciu pred neho postavil drevený stojan. Plavovlasý mladík zaúpel, ale poslušne sa posadil. I keď sa trochu mračil.

„Aj tebe,“ odvetil bodro a snažil sa nemyslieť na fakt, že sa mu medzi stehnami týči pôsobivý stan skonštruovaný jednou hodvábnou tyčou, tvrdou ako skala a tmavomodrou prikrývkou. Vedel, že by stačilo pár ťahov a bolo by po probléme, ale rovnako dobre mohol erekciu odignorovať, aj keď to bolo náročnejšie a vyžadovalo to pevnú vôľu.

Obaja jedli v tichosti. Aspoň chvíľku, keď sa Harry opýtal: „Nemali by sme to niekomu povedať?“

Draco prehltoľ sústo a uprene sa naňho zadíval. „Myslel som, že to nechceš,“ vyslovil prekvapene.

Harry mlčky krčil do guľky servítka a nedbalo pokrčil plecami. „A ty by si chcel? Povedal by si o nás... niekomu?“

Draco sa zahniezdil, nespúšťajúc z neho pohľad. „Áno, Harry, povedal.“ Zamračil sa, keď vstal mladík z postele a podišiel k oknu s rukami strčenými vo vreckách.

„Lenže to by znamenalo záväzky. Chceš sa zaviazať? So mnou? Vieš, čo by to znamenalo?“ pýtal sa otázku za otázkou a nedal mu ani len šancu odpovedať. Vošiel si rukami do vlasov a povzdychol si.

Vtedy ucítil na pleci dotyk jeho ruky. Mäkký, teplý, upokojujúci. Jemným tlakom ho donútil otočiť sa k nemu, len aby mu pozrel do očí.

„Viem celkom presne, čo to znamená. Otázkou je, či si na to pripravený ty. Ja sa zmierim s faktom, že ma tvoji priatelia neprijmu, ale ustojíš ty skutočnosť, že Lucius bude zúriť? Nedostane vytúženého dediča. Meno rodu sa tým pádom skončí. Si na to pripravený? Pretože ja som kvôli tebe odhodlaný urobiť čokoľvek.“

Harry sklopil pohľad. „Čokoľvek?“

Draco pritakal. „Čokoľvek.“

Harry sa opýtal: „Aj povedať mi, čo ku mne vlastne cítiš?“

Vtedy sa k nemu štíhle, mocné telo primklo. Silné ruky ho objali a plavá hlava spočinula na jeho pleci. Bolo celkom fuk, že je mladík nahý ako palec. Harry ho objal a povzdychol si.

„Myslel som si, že to už dávno vieš. V tomto som taký priehľadný, Harry,“ riekol ospravedlňujúco. „Už dávno patrí iba tebe. Celý, celučký. Moja myseľ, srdce... aj celý môj život sa točí iba okolo teba. Ty si jeho stredom, slnkom.“

Harry prerývane vydýchol. „Merlin, Draco...“ zašepkal dojata. Roztrasenými prstami ho chytil pod bradou a jemne zavrátil hlavu, aby mohol prekryť tie sladké ústa vlastnými perami. Keď sa na chvíľu opäť oddelili, Harry sa usmial a zašepkal: „Milujem ťa viac, ako si dokážeš predstaviť.“

Proti ich vzťahu nebolo zo strany Weasleyovcov toľko námietok, ako zo strany Malfoyovcov. Draco však ubezpečil rodičov, že si napriek všetkému zariadi život po svojom, čo robil aj doteraz. Lucius sa s tým napokon musel zmieriť. Nič iné mu neostávalo. Napokon ho zdolal i fakt, že si jeho syn neberie len tak hocijakého nýmanda, ale slávneho Harryho Pottera. A dokonca ani v práci proti nim nič nezmohli. Neexistoval zákon, ktorý by vylučoval pracovať manželom bok po boku.

A tak im nič nebránilo v tom, aby sa mohli milovať, dokým žili a nepomreli...